

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 615. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm13711/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

vover man neppe noget ved at forudsætte, han er saare langt fra at være det i den Bemærkelse vi tage Ordene; thi var han det, vilde de Folk, der nu kalde ham saa, nævne ham som en halv forpøgt historisk Mystiker. Tingen er da, at han nyser med Fortiden og selv med Tidtiden i sine Vers, og fører derved sine engelske Læsere ind i en Verden, der synes dem poetisk, fordi den er blevet dem fremmed: Ind i Historiens Skygge-Rige. Hverken han eller hans Laudsmand Jamesen: Overtættøren af de danske Kæmpeviser, eller Turner: Angel-Sachsernes Historie-Skriver, som ikke engang forstaaer deres Sprog, vil da gjøre Døden noget Afbræk eller Historien noget synderligt Gavn, men ligesom det dog er mærkværdigt til Stadsfæstelse af den Sandhed, at det er Skyggernes Tid vi leve i, saaledes er det og glædeligt, under den Forudsætning, at Historien paa anden Maade kun komme til Bive; thi da vil den, upaatvivlelig, i Stor-Britannien dog finde nogle gode Venner.

I Holland har vi vel egentlig Intet at gjøre, siden Pils-Kaippet er opløst, og bruges nu igjen til at væve brabantiske Kniplinger over, men allerede det er dog for saavidt mærkeligt, at det meget haandgribelig lærer os hvor vi ere: nemlig selv Erasmus forbi, i det 17te Aarhundredes Burgund. At der fort for Udbruddet af den franske Revolution, var Tvist i Amsterdam om, hv i Skygge-Riget skulde være: Statholderens,

eller Patristerens, samt at Preuserne afgjorde Striden til den Førstes, men Frankerne strax efter end mere eftertrykkelig til de Sidstes tilhænde Gørdeel, har vi alt anmærket, og behøve i den Henseende kun at tilføie, at Hollænderne fandt sig meget rolig i, at man ved samme gode Velighed lukkede Kirken og gav Præsterne Utskeed. Siden havde man en liden Stund, i Napoleons Broder Ludvig, en Konge af Holland, der var bedre lidt, end man skulde ventet, og det kom af, at han var Broder til Napoleon, som Sønnen er det til Døden, men Napoleon dømte meget rigtig, at for at sove behøver man hverken Konge eller Krone, og indlemmede Holland i Frankrig. Endelig næste man, efter Napoleons Fald, alle Nederlandene sammen til et belgisk Kongerige, og paa satte Wilhelm af Nassau-Oranien Kronen.

At Hollænderne aldrig har været synderlig opvandede, veed man, og det kan da ikke falde os ind, at vi skulde vækkes ved dem, men den Konst, hvorpaa de have anvendt deres Tid, og som de fylde deres Berømmelse, bør dog nævnes, og det var unægtelig den: at tage sig Alting saa let, og gjøre sig Verden saa nyttig, som muligt. Dette er med andre Ord hvad vi før have seet, at de ere et aldeles practisk Folk, og deres Historie vilde upaatvivlelig, nok saa godt som Husefælden, kunne lære os Konsten at forlænge det menneskelige Liv, kun Skade, at